

[K. B. Andersen.]

ret mange af dem omtalt. Det tør man roligt sige. Det gælder bl. a. nogle af de grupper, jeg nævnte, lærlingene, de ikke-faglærte, de faglærte. Det var grupper, der ikke var med i ministerens oplæg.

Og så blot dette om sorteringsskolen. Ministeren har nu igen sagt, at man sigter bort fra sorteringsskolen, men det bliver jo ikke rigtigere af at blive gentaget, når man i sine gerninger meget systematisk gør det modsatte og derved meget systematisk forlader den linje, der har været fælles skolepolitisk linje i de sidste 10 år i denne sal — de konservative har ikke altid været med i den, men det store flertal har været sammen om en bestemt linje henimod den udelte skole. Det var den linje, man på to punkter gik bort fra i fjor. Alle mennesker vil kunne forstå — nu er jeg ked af, at vi ikke har kridt og tavle her i salen — at en skole, der består af en 9-årig gren på den ene side og en 10-årig på den anden, og som forudsætter en deling, ikke kan blive en udelte skole. Det bliver en sorteringsskole, det kan ministeren lige så godt vedgå. Og når ministeren så siger: ja men vi mangler jo erfaring, må jeg have lov at spørge: så var det altså derfor, ministeren i fjor gik imod vort forslag om forsøg med en 10-årig enhedsskole, der havde til formål at samle erfaring. Det er klart, at hvis ministeren går imod de forslag, der stilles for at skaffe erfaring, vil vi komme til at mangle erfaringerne meget længe.

Og så vil jeg blot som en af fædrene til debatten have lov til sidst at takke for den. Jeg tror, den vil få god virkning ude omkring, for enten vil man finde, at der dog er sagt bare enkelte ting, der kan gå ind i en videre debat, og så går den videre af den grund, eller også vil man finde ud af, at det kunne vi jo slet ikke klare, og det var helt andre synspunkter, man skulle ind på, og så går den videre af den grund. Så der er for så vidt gevinst på begge sider af sedlen, og det er jo da i hvert fald en fordel.

Knud Bro: Jeg er enig med hr. K. B. Andersen i, at der ikke er nogen anledning til at være særlig imponeret af den svenske ordning, men jeg tror, det kan være en banebryder for nogle af de tanker, vi også har

gjort os her i dag om at skabe en mere fleksibel adgang til uddannelserne senere hen. Jeg synes, vi skal tage det spørgsmål op i et af de udvalg, der vedrører universiteterne, og drøfte det videre og se, om vi kan finde en løsning på det.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg er naturligvis hr. K. B. Andersen meget taknemlig for, at han citerer, hvad jeg sagde i min redegørelse, men så skal man jo nok have det med i hele sin udstrækning. Jeg sagde udtrykkeligt:

„Glem ikke de stilfærdige“,

og så fortsætter hr. K. B. Andersen:

„de, hvis uddannelsesbehov ikke ligger på universitetsniveau“.

Det er rigtigt, men der står videre:

„de, hvis behov for uddannelse individuelt set er lige så vigtig. Og talmæssigt udgør de en langt større gruppe.“

Og umiddelbart forud derfor har jeg nævnt, at der er netop tale om dem, der må forlade et erhverv på grund af svigtende indtjeningsmuligheder, dem, der ikke har fået den uddannelse, de gerne ville have haft, fordi der ikke var muligheder derfor før. Dette er de stilfærdige i landet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af 2. december 1969 meddeler justitsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om fremgangsmåden ved udpanning for skatter og afgifter m. v., forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Ophævelse af udpanningsfristen).

og

forslag til lov om ændring af lov om en statstidende.

Udvalget angående forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløb m. v.), forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m. v. (Forhøjelse af ydelser), forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Forhøjelse af grundbeløb) og forslag til lov om ændring af lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister. (Betalning for ophold på alder-